

25. oktober 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 8. november 2019

- 1) Ændring af strukturdirektivet for alkohol
KOM(2018)334
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Punktafgiftspakke
KOM(2018)346, KOM(2018)349 og KOM(2018)341
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 3) Moms- og afgiftsfritagelser til fremme af militær mobilitet
KOM (2019)192
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Direktiv og forordningsforslag om udveksling af betalingsoplysninger til bekæmpelse af moms-svig
KOM(2018)812 og KOM(2018)813
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 5) Særordning på momsområdet for små virksomheder
KOM(2018)21
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 6) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)
KOM-dokument foreligger ikke 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Digital beskatning
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 8) Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport
KOM-dokument foreligger ikke 4
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 9) Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken
KOM-dokument foreligger ikke 9
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 10) Klimafinansiering
KOM-dokument foreligger ikke 13
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 11) Opfølgning på IMF- og G20-møderne 17.-19. oktober 2019
KOM-dokument foreligger ikke 17
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 12) Styrkelse af ØMU'en: Forslag om europæisk reformstøtteprogram (ERSP), herunder et eurobudgetinstrument (BICC), samt forslag til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet 20
KOM(2018)391 og KOM(2019)354
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 6: Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage en indstilling til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB). ECB offentliggjorde 25. september 2019, at direktionsmedlem Sabine Lautenschläger ønsker at træde tilbage inden hendes mandatperiode udløber 26. januar 2022. Det ventes at Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, indstilles til stillingen som nyt direktionsmedlem i ECB. Indstillingen vedtages med kvalificeret flertal blandt eurolandene.

2. Baggrund, formål og indhold

Direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB) består af formanden, næstformanden og 4 øvrige medlemmer, jf. tabel 1, som vælges for en otteårig periode og uden mulighed for genvalg. Kun statsborgere i eurolandene kan være direktionsmedlemmer.

Direktionsmedlemmer udnævnes ved fælles overenskomst mellem eurolandenes stats- og regeringschefer på grundlag af en indstilling fra ECOFIN (kvalificeret flertal blandt eurolandene) og efter høring af Europa-Parlamentet samt ECB's Styrelsesråd (ECB's direktion og centralbankcheferne fra eurolandene), jf. artikel 283 stk. 2 og artikel 139, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

ECB offentliggjorde 25. september 2019, at direktionsmedlem Sabine Lautenschläger ønsker at træde tilbage 31. oktober 2019, og dermed inden hendes mandatperiode udløber 26. januar 2022. Eurogruppeformanden igangsatte 9. oktober 2019 en uformel proces for nominering af kandidater til nyt direktionsmedlem af ECB, der udløber 24. oktober 2019. Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, er på nuværende tidspunkt eneste offentliggjorte nominerede kandidat. ECOFIN ventes på rådsmødet 8. november at nå til enighed om en indstilling til Det Europæiske Råd (DER) om udnævnelse af et nyt medlem til direktionen i ECB. Forinden ventes eurolandene at drøfte sagen på mødet i den ordinære eurogruppe 7. november.

Tabel 1

Medlemmer af ECB's direktion		
	Nationalitet	Mandatperiode
Mario Draghi, formand ¹	Italien	1. nov. 2011 – 31. okt. 2019
Luis de Guindos, næstformand	Spanien	1. jun. 2018 – 31. maj 2026
Benoît Cœuré ²	Frankrig	1. jan. 2012 – 31. dec. 2019
Sabine Lautenschläger	Tyskland	27. jan. 2014 – 26. jan. 2022
Yves Mersch	Luxembourg	15. dec. 2012 – 14. dec. 2020
Philip Lane	Irland	1. jun. 2019 – 31. maj 2027

Anm.: ¹9. juli 2019 indstillede ECOFIN formelt Christine Lagarde (Frankrig) til DER som ny ECB-formand.

Indstillingen blev vedtaget af DER 17.-18. oktober 2019. Lagarde ventes at tiltræde 1. november 2019.

²10. oktober 2019 indstillede ECOFIN formelt Fabio Panetta (Italien) til DER som ny ECB-

bestyrelsesmedlem efter Benoît Cœuré ventes at træde ud af ECB's direktion 31. december 2019.

Kilde: ECB

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant

7. Økonomiske konsekvenser

Indstillingen til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i ECB ventes ikke at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Såfremt yderligere kandidater ikke nomineres ventes det, at eurolandene vil indstille Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, til stillingen som direktionsmedlem i ECB.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark har som ikke-euroland ikke stemmeret i sager vedrørende ECB. Fra dansk side vil eurolandenes afgørelse vedrørende det nye direktionsmedlem i ECB blive taget til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. indstilling af nyt medlem af ECB's direktion har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 8: Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport

1. Resume

ECOFIN ventes orienteret om den årlige rapport fra det europæiske finanspolitiske råd (EFB), som er et rådgivende organ oprettet i 2015 for bl.a. at bidrage til en uafhængig vurdering af den løbende gennemførelse af EU's og euroområdet's finanspolitiske regler.

EFB's årsrapport er endnu ikke offentliggjort, men ventes at komme ind på de vigtigste sager ift. de finanspolitiske regler i løbet af 2018, herunder forventeligt fx Italien, Belgien, Spanien, Rumænien og Ungarn, som i 2018 alle har været genstand for beslutninger ift. håndhævelse af de fælles finanspolitiske regler. Rapporten indeholder også forslag til mulige ændringer af de finanspolitiske regler i forlængelse af tidligere rapporter fra EFB og løbende offentlige debatter herom.

Der er på ECOFIN's dagsorden alene tale om en orientering om rapport fra et rådgivende organ, og der er således ikke lagt op til konkrete tiltag eller beslutninger om eventuelle ændringer af de finanspolitiske regler. Det er muligt, at den nye Kommission vil gøre sig overvejelser om en evt. reform eller justeringer i reglerne eller deres gennemførelse, fx i lyset af den allerede aftalte evaluering af retsakterne på området.

2. Baggrund

Kommissionen oprettede i oktober 2015 et Europæisk Finanspolitisk Råd (EFB) mhp. at forbedre implementeringen af de finanspolitiske regler i EU. EFB er uafhængigt af Kommissionen og Rådet og er et rådgivende organ, hvis vurderinger ikke har nogen formelle konsekvenser.

EFB har særligt til opgave at evaluere gennemførelsen af EU's finanspolitiske regler, navnlig med hensyn til den horisontale sammenhæng i overvågningen af landenes nationale finanspolitikker i forhold til de finanspolitiske regler og i beslutningerne om håndhævelse af reglerne. EFB kan også komme med forslag til den fremtidige udvikling af de finanspolitiske regler. De skal desuden vurdere hensigtsmæssigheden af den samlede finanspolitiske stilling i euroområdet som helhed (dvs. om euroområdet som helhed strammer finanspolitikken, lemper finanspolitikken eller holder den neutral) i lyset af konjunkturer, ECB's pengepolitik mv.

EFB samarbejder med de nationale finanspolitiske råd (i Danmark har De Økonomiske Råd rollen som finanspolitisk råd).

EFB ventes at udgive sin årsrapport for 2019 i slutningen af oktober 2019. Rapporten ventes præsenteret i ECOFIN.

3. Formål og indhold

Rapportens ventede indhold om implementeringen af de finanspolitiske regler

EFB's rapport ventes særligt at fokusere på implementeringen af de finanspolitiske regler i 2018, inkl. de anbefalinger, der i 2017 blev givet om finanspolitikken i 2018, og de vurderinger af 2018-tallene, som er gennemført i starten af 2019.

Rapporten ventes bl.a. at omhandle håndteringen af Italien og Belgien, som Kommissionen i 2018 fremlagde formelle rapporter om under Stabilitets- og Vækstpakten. Formålet med rapporterne var at vurdere, om de to landes høje gæld burde udløse en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

(EDP). Hverken Italien eller Belgien blev tildelt henstillinger under Stabilitets- og Vækstpagten. I regi af den styrkede budgetovervågning for eurolande (i two-pack'ens supplerende regler for eurolande fra 2013) bad Kommissionen dog Italien om at indsende en ny budgetplan (en slags skitse for det kommende års finanslov i eurolandene), da de oprindelige planer lå noget uden for reglerens rammer, inden man i december 2018 blev enig med Kommissionen om visse tilpasninger af planerne, som dog fortsat indebar relativt lempelige krav.

Spanien vil muligvis også blive behandlet i rapporten, idet Spanien fik ophævet sin EDP-henstilling 14. juni 2019, da de havde bragt deres underskud under 3 pct. af BNP til fristen i 2018.

Efter ophævelsen af Spaniens EDP-henstilling er der for første gang siden krisen ikke længere nogen lande, der har EDP-henstillinger. Alle lande er dermed underlagt Stabilitets- og Vækstpagtens *forebyggende regler*, dvs. reglerne om fremskridt hen imod landenes specifikke mellemfristede mål for den strukturelle saldo. To lande, Rumænien og Ungarn, har aktuelt henstillinger under de forebyggende regler. Det er muligt, at EFB-rapporten vil behandle håndhævelsen af kravene under de forebyggende regler.

EFB's forslag om en reform af de finanspolitiske regler

EFB's årsrapport ventes som tidligere årsrapporter at indeholde forslag til mulige ændringer af de finanspolitiske regler. Der er imidlertid ikke truffet nogen beslutning om at ændre de finanspolitiske regler i EU, eller om at åbne en drøftelse af reglerne, og forslagene fra EFB er således blot uafhængig inspiration til evt. fremtidige revisioner af reglerne.

EFB fremlagde den 11. september 2019 et bud på ændringer af de finanspolitiske regler, som ventes gentaget i den kommende årsrapport, *jf. bilag 1*. EFB's bud indebærer i udgangspunktet ikke forslag om ændring af reglerne i Traktaten, dvs. grænser på 60 pct. af BNP for ØMU-gælden og 3 pct. af BNP for det faktiske underskud. EFB lægger op til regler, der i højere grad styrer efter gældsmålet suppleret med en udgiftsregel, som sikrer tilpas nedbringelse af gælden for lande med gæld over 60 pct. af BNP. Der lægges fx også op til at forenkle og reducere antallet af fleksibilitetsklausuler, og lade disse aktivere af et uafhængigt organ.

Den finanspolitiske stilling i euroområdet som helhed

ECB's årsrapport ventes at udtale sig om den finanspolitiske stilling i euroområdet i opfølgning på udtalelser i tidligere rapporter, som de seneste år har fokuseret på en omtrent neutral finanspolitik. EFB offentliggjorde allerede 25. juni 2019, at man for 2020 også anbefaler en omtrent neutral finanspolitisk stilling i euroområdet som helhed, og anbefalingen ventes gentaget i årsrapporten. Der planlægges ifølge Kommissionens forårsprognose fra maj en samlet lempelse af finanspolitikken i euroområdet, hvor struktursaldoen ventes lempet fra -0,9 pct. af BNP i 2019 til -1,2 pct. af BNP i 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om EFB's årsrapport 2019.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes holdninger til sagen kendes endnu ikke, men EFB-rapporten ventes generelt positivt modtaget.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt over for tiltag, der kan bidrage til en sund finanspolitik på linje med de finansielle regler, herunder via en håndhævelse af reglerne, der er troværdig og transparent og sikrer ligebehandling på tværs af landene. Fra dansk side noterer man sig EFB's rapport.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: EFB's rapport af 11/9-19 vedr. de finanspolitiske regler

EFB har i sine rapporter løbende givet inputs til større eller mindre ændringer af de finanspolitiske regler i EU og udgav 11. september 2019 et bud på en reform af de finanspolitiske regler i EU.

EFB lægger i første omgang ikke op til at ændre selve EU-Traktaten, hvilket især betyder, at man fastholder de eksisterende grænser på 60 pct. af BNP for ØMU-gælden og 3 pct. af BNP for det faktiske underskud.

Forslaget omhandlede overordnet følgende elementer, som har til formål at styrke de offentlige finanser:

- Et **mellemløst gældsloft**. Idéen er, at landenes gælds niveau (i pct. af BNP) er det centrale mål, som der i sidste ende skal styres efter. Gælds niveauet ville således være centralt for, hvilke finanspolitiske krav, som landene stilles.
- **Operationel regel baseret på udgiftsvækst for lande med gæld over 60 pct. af BNP**. Da gælds niveauet ikke er hensigtsmæssigt at styre den årlige finanspolitik efter i praksis, ville der være et operationelt krav til de årlige budgetter baseret på nettoudgiftsvæksten. Denne nettoudgiftsvækst ville bestå af den generelle offentlige udgiftsvækst fratrukket renteudgifter og konjunkturfølsomme ledighedsudgifter. Derudover vil lande, der gennemfører diskretionære indtægtsforøgende tiltag (fx indfører eller hæver konkrete skatter), kunne have en højere udgiftsvækst. Dette minder om den eksisterende udgiftsregel i Stabilitets- og Vækstpagten. Grænsen for nettoudgiftsvæksten sættes, så den sikrer, at gælden falder ned i mod grænsen på 60 pct. af BNP. Jo højere gælden er, desto hurtigere vil den skulle nedbringes. Lande med gæld over 60 pct. af BNP skal som alle EU-lande løbende overholde 3 pct.-grænsen for det faktiske underskud.
- **Lande med gæld under 60 pct. af BNP** skal kun efterleve den allerede eksisterende grænse på 3 pct. af BNP for det faktiske underskud og sørge for, at gælden forbliver under 60 pct. af BNP, og ikke efterleve en regel om udgiftsvækst.
- **Færre fleksibilitetsklausuler**. De forskellige typer undtagelser, der eksisterer i Stabilitets- og Vækstpagten i dag (for naturkatastrofer, konjunkturtillageslag, strukturreformer, investeringer mv.), vil blive simplificeret og indskrænket, og undtagelserne skal aktiveres af et uafhængigt organ.
- En begrænset **golden rule**. Visse investeringer undtages fra udgiftsvækstmålet (en såkaldt "golden rule").
- **Ændrede institutionelle rammer**:
  - 1. Kommissionens økonomiske generaldirektorat (DG ECFIN) gøres mere uafhængigt ift. den politiske del af Kommissionen.
  - 2. Man går væk fra brugen af omvendt kvalificeret flertal for en række afgørelser under Stabilitets- og Vækstpagten (dvs. at det ikke længere skal kræve kvalificeret flertal for, at Rådet kan afvise et forslag fra Kommissionen).
  - 3. Der indføres en fuldtidseurogruppeformand, som hverken skal være en national finansminister (som deltidsformanden er i dag) eller en EU-kommissær.

- Evt. kan økonomiske sanktioner ift. de finanspolitiske regler suppleres med eller afskaffes til fordel for, at adgang til nogle EU-midler gøres betinget af efterlevelse af reglerne.
- Evt. kan de finanspolitiske regler kobles til proceduren for makroøkonomiske ubalancer, således at samspillet mellem de to regelsæt bliver bedre.

Dagsordenspunkt 9: Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage de årlige rådskonklusioner om EU-statistik. Det foreløbige udkast til konklusionerne følger op på prioriteterne i ECOFIN rådskonklusionerne fra november 2018, herunder særligt den Økonomiske og Finansielle Komité's (EFC) statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en. Udkastet til konklusionerne redegør for de seneste fremskridt vedr. opfyldelse af informationsbehov i ØMU'en, statistikker for uforholdsmæssigt store underskud, overvågning af den makroøkonomiske ubalance og strukturelle statistikker.

2. Baggrund

Den finansielle, økonomiske og teknologiske udvikling samt stigende krav til statistikker har i de senere år fået Kommissionen til at iværksætte en række tiltag, som har til formål at skabe mere pålidelige statistikker. Retvisende og pålidelige statistikker er en forudsætning for landenes styring af deres økonomiske politik samt et velfungerende økonomisk-politisk samarbejde mellem landene.

Rådet foretager årligt en opfølgning på arbejdet med den europæiske statistik og vedtager konklusioner, som dels består af en opfølgning på tidligere udstukne prioriteringer for arbejdet, dels af prioriteringer for det videre arbejde. Det foreliggende udkast til konklusioner indeholder prioriteringer for det videre arbejde på statistikområder som klimaforandringer, offentlige finanser, proceduren for makroøkonomiske ubalancer, personstatistik og FN's verdensmål.

3. Formål og indhold

Det foreløbige udkast til rådskonklusioner om EU-statistik vedrører overordnet:

- (1) De vigtigste udviklinger i europæisk officiel statistik
- (2) Kvalitetssikring i statistikproduktionen
- (3) EFC's statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en
- (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål
- (5) Offentlige finanser og statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
- (6) Statistik for proceduren for makroøkonomiske ubalancer
- (7) Personstatistik
- (8) Globalisering
- (9) Regnskab for den offentlige sektor

Ad (1) – De vigtigste udviklinger i europæisk officiel statistik

Rådet understreger behovet for at sikre tilstrækkelige ressourcer til statistisk infrastruktur på europæisk og nationalt plan, således at det Europæiske Statistiske System (ESS) kan opfylde behovet for regelmæssig officiel statistik af høj kvalitet i forbindelse med globaliseringens udfordringer og teknologiske fremskridt såvel som omskiftelige statistikkkrav. Rådet minder om vigtigheden af at mindske indberetningsbyrderne for borgere og virksomheder og behovet for at balancere nye statistikkkrav med effektivitetsgevinster og effektiv prioritering. Rådet værdsætter vigtigheden af arbejdet med migrations- og demografistatistikker og udviklingen inden

for beskæftigelse, digitalisering, energi-unionen, klimaforandringer, miljø, bæredygtig udvikling, grønne investeringer, forskning og udvikling, innovation, uddannelse, sundhed og sociale forhold. Rådet bifalder ESS's initiativer til at udnytte nye datakilder og teknologier. Rådet bifalder bestræbelserne på at undersøge muligheden for at producere statistik til den europæiske handlingsplan for forsvarsområdet og opfordrer Eurostat til at integrere klimaforandringer i alle relevante statistikområder, samt at fortsætte med at udføre og forbedre overvågningen af implementeringen af FN's verdensmål på EU-niveau i sammenhæng med det europæiske semester.

Rådet anerkender det nuværende arbejde med udspecificerende gennemførelsesretsakter efter vedtagelsen af forordningen om europæisk erhvervsstatistik (FRIBS), KOM(2017)114, og rammeforordningen om Den Integrerede Europæiske Socialstatistik (IESS), KOM(2016)551. Rådet bifalder, i lyset af diskussioner om ØMU'ens fremtid, europæiske statistikeres fortsatte evaluering af nye behov for statistikker på området i samarbejde med relevante interessenter. Rådet understreger i den forbindelse vigtigheden af de Europæiske Økonomiske Hovedindikatorer (Principal European Economic Indicators, PEEI'er), som er de vigtige månedlige og kvartalsvise europæiske økonomisk indikatorer.

Ad (2) – Kvalitetssikring i statistikproduktionen

Rådet anerkender, at Eurostat har indført rammer for en forbedret kvalitetsvurdering, og at der i det sidste år er opnået betydelige fremskridt.

Ad (3) EFC's statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en

Rådet noterer sig den udvikling, som er beskrevet i 2019-udgaven af den Økonomiske og Finansielle Komité's (EFC) statusrapport om informationsbehov i ØMU'en. Ift. rapporten gælder også:

- Rådet sætter pris på de betydelige forbedringer i landenes dækning, aktualitet, længden af tidsserier og den overordnede kvalitet af de PEEI'er og bifalder introduktionen af øjeblikks-estimer (‘flash estimates’) på beskæftigelse for EU og euroområdet. Rådet anerkender de yderligere forbedringer i lagedækning af nogle PEEI'er og den generelt udmærkede tilgængelighed af kvartalsvise statistikker over offentlige finanser.
- Rådet sætter pris på forbedringerne og ser frem til yderligere fremskridt. Desuden bifaldes den markante forbedring af tilgængeligheden af nationalregnskabsdata (ESA 2010) og fremskridt med afvikling af undtagelser på området, og Eurostat opfordres til fortsat arbejde hen i mod kvartalsvise boligsalgsindikatorer.

Ad (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål

Rådet fremhæver relevansen af erhvervsjendomsindikatorer (CREI – Commercial Real Estate Indicators) og bifalder Eurostats arbejde med udvikling af de påkrævede statistikker. Rådet bifalder initiativerne fra både ESS og det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) vedr. indikatorer for fast ejendom. Rådet opfordrer både ESS og ESCB til at prioritere området. Rådet inviterer EU-landene til at sende tilgængelige oplysninger, hvis disse ikke allerede er leveret.

Ad (5) Offentlige finanser og statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

Rådet fremhæver Kommissionens arbejde med at yde statistisk service af høj kvalitet fsva. landenes statistikker over uforholdsmæssigt store underskud samt underliggende statistikker for offentlige finanser, med henblik på at overvåge, implementere og videreudvikle de økonomiske politikker og i særdeleshed Stabilitets- og Vækstpagten samt Kommissionens Investeringsplan for Europa ("Juncker-planen"). Rådet opfordrer EU-landene til at sikre, at alle statistiske data, der er nødvendige for at gennemføre Stabilitets- og Vækstpagtens udgiftsregel, herunder data om offentlige indtægter fra EU-fonde, rapporteres til Eurostat. Rådet opfordrer Eurostat til at fortsætte med at afklare anvendelsen af statistiske regler for investeringer i bæredygtig udvikling og digitalisering. Rådet noterer sig fremskridtene vedr. indførslen af metodologiske ændringer og anbefaler, at yderligere ændringer indføres på mere struktureret vis. Rådet bekræfter behovet for, at alle interessenter respekterer de relevante regler og minder om behovet for at tage hensyn til EU-landenes tids- og ressourcebegrænsninger ift. implementeringen af de vejlednings- og handlingspunkter, der følger af dialogbesøgene i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store underskud..

Ad (6) Statistik for proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP)

Rådet bifalder fremskridtene med MIP-statistikkerne og anerkender de skridt, Eurostat og ECB har taget for at implementere deres aftalememorandum. Rådet værdsætter den årlige ESS-ESCB kvalitetsvurderingsrapport om MIP-statistikker, der udarbejdes af Eurostat og ECB, og noterer sig de tiltag, der identificeres i rapporten. Rådet fremhæver bidragene både på nationalt og EU-niveau vedr. MIP-statistikker og anerkender behovet for at understøtte og fortsætte arbejdet med MIP-statistikker.

Ad (7) Personstatistik

Rådet bifalder fremskridtene med modernisering af personstatistikker, især deres bidrag til den europæiske sociale søjles scoreboard. Rådet noterer sig fremskridtene med færdiggørelsen af planen for moderniseringen af befolkningsstatistikkerne. Rådet opfordrer Eurostat til at udvikle yderligere eksperimentelle statistikker, herunder skøn på aktuel udvikling ("now-casting") af sociale indikatorer, som kan være relevante i sammenhæng med det europæiske semester. Rådet bifalder de planlagte forbedringer af EU-arbejdskraftundersøgelsen og EU-statistikkerne om indkomst og levevilkår (SILC) og deres planlagte modernisering fra 2021 iht. rammeforordningen om Den Integreerede Europæiske Socialstatistik (IESS).

Ad (8) Globalisering

Rådet anerkender det arbejde, der er udført for at imødegå udfordringerne ved globalisering, herunder den forbedrede forståelse for og måling af struktur og aktiviteter i multinationale virksomhedsgrupper og den forbedrede identificering af omstrukturering i multinationale virksomheder. Rådet opfordrer til, at ESS og ESCB fortsætter kvalitetssamarbejdet, så effekten af globaliseringen reflekteres i både de finansielle og ikke-finansielle statistikker. Rådet bakker op om indsatser, der sigter mod at fjerne unødvendige begrænsninger for udvekslingen af relevant information mellem statistiskproducenter.

Ad (9) Regnskaber for den offentlige sektor

Rådet noterer sig det igangværende tekniske arbejde vedr. harmoniserede regnskabsstandarder for den offentlige sektor i EU-landene (EPSAS) og anerkender fremskridtene på området, som rapporteret i Kommissionens udkast

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke fremlagt en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Øvrige EU-lande forventes at støtte rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne, som har et overordnet, strategisk sigte. Regeringen vil først kunne tage endelig stilling til eventuelle initiativer og deres betydning for Danmark, når de udmøntes i form af konkrete forslag.

Det er vigtigt at sikre troværdig europæisk statistik, som er anvendelig på både nationalt og EU niveau. Regeringen støtter generelt initiativer, der bidrager hertil.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådet godkender årligt rådskonklusioner vedr. EU-statistikken. Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 6. november 2018. Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 25. oktober 2018.

Dagsordenspunkt 10: Klimafinansiering

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage sine årlige rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet 8. november 2019. I konklusionerne forventes det, at EU-landene bekræfter deres støtte til en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen, herunder gentager vigtigheden i at gøre finansieringsstrømme konsistente med lavemissionsudledning og klimaresistent udvikling (artikel 2.1c) i overensstemmelse med FN's klimapanelers rapport om global opvarmning på 1,5 grader celsius. Konklusionerne ventes også at fremhæve, at EU fortsat støtter op om de udviklede landes kollektive mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 i klimainvesteringer i udviklingslandene, og at drøftelserne for et mål efter 2025 forventes igangsat næste år. Konklusionerne indeholder derudover EU's prioriteter for klimafinansiering, herunder vigtigheden af at en bred række aktører bidrag til mobilisering af klimafinansiering og at der skabes gode rammebetingelser for bæredygtige investeringer. Konklusionerne anerkender, at offentlig finansiering spiller en vigtig rolle om at nå målet om 100 mia. USD årligt, men understreger, at en omstilling til klimaneutralitet og klimaresistens kræver indenlandsk såvel som privat finansiering. Konklusionerne lægger vægt på, at en ambitiøs klimapolitik vil være en del af den næste flerårige finansielle ramme.

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusionerne. Konklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og forberedelserne af den 25. partskonference (COP25) i Santiago, Chile den 2.-13. december 2019. På COP25 vil der bl.a. skulle følges op på den globale klimaaftale indgået på COP21 i Paris 12. december 2015.

Det forventes, at klimafinansiering i lighed med tidligere år vil spille en væsentlig rolle for udviklingslandene, der bl.a. vil holde de udviklede lande op på deres forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt til international klimafinansiering fra 2020. Klimafinansiering er en bred betegnelse for offentlige og private midler, der mobiliseres for at understøtte de fattigste landes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's synspunkter og prioriteter for dette område forud for COP25.

Rådskonklusionerne ventes bl.a. at udtrykke følgende:

- EU's store opbakning til en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen.
- Det gentages, at der skal ske hurtige og ambitiøse fremskridt hen imod Parisaftalens langsigtede mål om at sikre, at finansieringsstrømme er forenelige med omstilling til lavemissionsudledning og en udvikling, der er modstandsdygtighed over for klimaforandringer (hvilket henviser til artikel 2.1c af Parisaftalen). Der henvises i denne kontekst til FN's klimapanelers rapport om

global opvarmning på 1,5 grader celsius. Det understreges, at der kræver hurtigere fremskridt, hvis det skal være muligt at nå disse mål og samtidig imødekomme FN's verdensmål.

- Der lægges vægt på, at carbon pricing og udfasning af miljø- og klimaskadelige og økonomisk ineffektive subsidier er en central del af indsatsen for at skabe en retfærdig omlægning til klimaneutralitet. Det fremhæves, at klimamainstreaming (hvor klimaudgifter opgøres som andel af de samlede udgifter) med fordel kan anvendes i den national budgetlægning.
- Der lægges vægt på, at en ambitiøs klimapolitik vil være en del af den næste flerårige finansielle ramme for EU for 2021-2027, herunder også for EU's eksterne politikker. Det understreges, at midlerne skal anvendes effektivt i understøttelsen af implementeringen af Parisaftalen. Det understreges ydermere, at det er vigtigt at koordinere med øvrige aktører for at øge mobilisering af klimafinansiering fra en bred række aktører.
- Det bekræftes, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 til reduktionsindsatser ("mitigation") og klimatilpasning ("adaptation") fra en bred række aktører (offentlige, private mv.). Det fremhæves, at EU og medlemslandene fortsat er den største bidragsyder af offentlig klimafinansiering og i 2018 leverede et bidrag på 21,7 mia. euro (sammenlignet med 20,4 mia. euro i 2017, jf. ECOFIN-konklusionerne af 6. november 2018). Andre udviklede lande opfordres til at leve op til deres forpligtelser og mobilisere klimafinansiering mod det kollektive mål for 2020.
- Det gentages, at offentlig finansiering spiller en vigtig rolle om at nå målet om 100 mia. USD årligt, men understreger, at en omstilling til klimaneutralitet og klimaresistens kræver indenlandsk såvel som privat finansiering.
- Det bekræftes, at EU står ved aftalen fra COP24 om, at der i november 2020 skal igangsættes drøftelser om et nyt kollektivt mål for mobilisering af klimafinansiering til udviklingslandene. Dette mål skal være færdigforhandlet senest i 2025 og skal udgøre mindst 100 mia. USD årligt. Der lægges vægt på, at der fremadrettet er behov for at udvide kredsen af donorlande og at finansiering skal komme fra en bredere række kilder. Derudover fremhæves vigtigheden af en resultatorienteret tilgang til klimafinansiering.
- Det hilses velkomment, at de multilaterale udviklingsbanker har gjort signifikante fremskridt i at afstemme finansieringsstrømme med Parisaftalen. EU opfordrer de multilaterale udviklingsbanker til fortsat at øge deres klimarelaterede investeringer samt til sætte ambitiøse post-2020 mål, såfremt de ikke har gjort dette endnu.
- Det vurderes positivt, at der sker fortsatte indsatser for at finansiere udviklingslandenes tilpasningsindsatser. Det anerkendes samtidig, at det er nødvendigt at der sker yderligere skridt i denne retning. Det fremhæves, at EU er den største bidragsyder af klimafinansiering til tilpasningsindsatserne og at EU fremadrettet også vil øge denne indsats, herunder for lande, der er særligt udsatte for skadevirkningerne ved klimaforandringer.
- Det understreges, at en afdækning af udviklingslandenes behov skal ses i kontekst af FN's verdensmål. Det fremhæves, at denne afdækning skal tage højde for metodiske forskelle og grundlæggende usikkerheder. Det opfordres til, at den akademiske verden, offentligheden og den private sektor engagerer sig i

dette arbejde. EU vil se frem til en præsentation af en behovsafdækningsrapport på COP26.

- Det understreges, at dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, som skal sikre at den finansielle sektor bidrager til en bæredygtig udvikling, er særdeles vigtig, og den private sektors initiativer på området bydes velkomment. Det understreges, at EU bl.a. gennem handlingsplanen for finansieringen af bæredygtig vækst, tager tiltag der skal bidrage til sikre finansiering til en lav-karbon og klima-robust udvikling. Den nylige udvikling i EU, særligt vedr. en taksonomi (et klassifikationssystem) for bæredygtige investeringer, samt arbejdet med en frivillig standard for grønne obligationer, vedr. lav-Co2 benchmarks samt offentliggørelse af information vedr. bæredygtighed for finansielle virksomheder, bydes velkomment. Øvrige nationale og internationale initiativer, såsom Klimakoalitionen af finansministre samt den Internationale platform for bæredygtigt finansiering, bydes også velkomne.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser og lægger heller ikke op til nye forpligtelser for Danmarks bidrag til international klimafinansiering.

Rådskonklusionerne har heller ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen lægger stor vægt på, at EU støtter op om en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen, og at fremskridt skal ske hurtigere end det tidligere har været tilfældet.

Regeringen lægger vægt på, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder. Regeringen lægger ligeledes vægt på, at der skal skabes gode rammevilkår for en tilpasning mod en klimaneutralitet og at dette skal ske i samarbejdet med en bred række af aktører. En omstilling til klimaneutralitet kan ikke løftes alene af offentlige midler.

Regeringen lægger stor vægt på, at rådskonklusionerne ikke foregriber forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (MFF'en). Regeringen lægger i MFF-forhandlingerne vægt på, at mindst 25 pct. af EU's udgifter anvendes til klimarettede tiltag.

Regeringen støtter dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, som skal sikre, at den finansielle sektor bidrager til en bæredygtig udvikling. Det vil understøtte den private sektors investeringer i grønne og bæredygtige projekter.

Derudover støtter regeringen, at en bredere kreds af lande skal bidrage. Flere lande, som i FN's Klimakonvention fra 1992 er kategoriseret som ulande, har nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Regeringen støtter endvidere, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 11: Opfølgning på IMF- og G20-møderne 17.-19. oktober 2019

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Kommissionen og det finske EU-formandskab ventes at afrapportere fra IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober 2019, som blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder. Ifølge det endelige kommuniké fra IMF-møderne var der enighed om, lande med høj gæld bør fokusere på genopbygning af det finanspolitiske råderum, mens lande med behov og råderum kan lave finanspolitiske lempelser. Der bør gennemføres reformer, der øger vækstpotentialet og gør væksten mere inklusiv. Landene erkendte behovet for at løse handels-spændinger og bakkede op om en reform af WTO. Samtidig betonedes vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering af de aftalte finansielle reformer, arbejdet for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem. Landene støttede en fastholdelse af IMF's nuværende ressourceniveau og ser frem til overvejelserne om en fordobling af den stående kreditfacilitet (NAB) i 2020. Der er ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké om G20-mødet.

2. Baggrund

ECOFIN fastlagde på mødet 11. oktober den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. oktober og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité (IMFC) 18.-19. oktober. Den fælles EU-linje til IMFC- og G20-møderne lagde bl.a. vægt på bekymring over eskalerende handelskonflikter, styrkelse af inklusiv vækst samt, at der findes globale løsninger på beskatning af den digitale økonomi. Se samlenotat over-sendt d. 26. september 2019.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på baggrund af en afrapportering af Kommissionen og det finske EU-formandskab at drøfte udfaldet af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober. Møderne blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 18.-19. oktober 2019.

Ifølge det endelige IMFC-kommuniké af 19. oktober er der enighed om, at den globale vækst er aftaget siden forårsmødet. Selvom væksten ventes at stige i 2020, er dette skøn usikkert grundet væsentlige negative risici, herunder øgede handels-spændinger og høj gæld. For at håndtere disse risici skal landene føre en vækst-venlig finanspolitik og hvor det er nødvendigt understøtte efterspørgslen, såfremt der er finanspolitisk råderum, mens lande med behov for konsolidering skal op-bygge det finanspolitiske råderum på en forsigtig og veltilrettelagt måde. Derudover skal landene fremme politikker og reformer, der håndterer risici, styrker økonomi-ernes modstandsdygtighed og løfter vækstpotentialet på en måde, der kommer alle til gode.

Kommunikéet anerkender, at fri, fair og gensidigt fordelagtige investeringer samt handel med varer og tjenester var vigtig for vækst og jobskabelse. Landene erkender derfor behovet for at løse handelsspændingerne og støtter en reform af WTO. Samtidig forpligter landene sig til at reducere betydelige globale ubalancer, at styrke di-alog, samarbejde om at reducere risici og at afstå fra konkurrerende valutadevalue-ringer.

Der er i IMFC enighed om vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering og færdiggørelse af den finansielle reformdagsorden samt at arbejde for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem, herunder i lyset af udfordringer fra digitalisering. Man vil fortsat arbejde med håndtere kilderne til hvidvask og terrorfinansiering.

Landene vil søge at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed givet stigende gældsudfordringer i mange lavindkomstlande.

Landene støtter arbejdet med 2030-målene for bæredygtig udvikling og kampen mod klimaforandringerne.

Landene støtter en fastholdelse af IMF's nuværende ressourceniveau, herunder forlængelsen af den bilaterale lånefacilitet med ét år til udgangen af 2020. Landene ser frem til overvejelserne om en fordobling af den stående kreditfacilitet (NAB) og en yderligere runde af den midlertidige bilaterale lånefacilitet efter 2020.

G20 har ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké om sit møde i forbindelse med IMF- og Verdensbanksårsmødet, men der foreligger pressemeddelelser fra det japanske G20-formandskab, der angiver G20's fortsatte opbakning til det igangværende OECD-arbejde ift. beskatning af den digitale økonomi hhv. arbejdet i Financial Stability Board (FSB) og Financial Action Taskforce (FATF) om såkaldte "stablecoins" (afledte kryptovalutaer som fx Facebooks foreslåede Libra-valuta).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra IMF- og G20-møderne til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. ECOFIN's forberedelse af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober 2019 blev forelagt Europaudvalget til orientering 4. oktober 2019 forud for rådsmødet (ECOFIN) 11. oktober 2019.

Dagsordenspunkt 12: Styrkelse af ØMU'en: Forslag om europæisk reformstøtteprogram (ERSP), herunder et eurobudgetinstrument (BICC), samt forslag til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet

1. Resume

Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP) med tre komponenter: et reformleveringsinstrument, et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse og en konvergensfacilitet. Forslaget har endnu ikke været substansforhandlet i ECOFIN.

En styrkelse af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) drøftes løbende i udvidet eurogruppe (finansministrene fra alle EU-lande på nær UK) på udvidede eurotopmøder (stats- og regeringschefer fra alle EU-lande på nær UK). Eurotopmødet 14. december 2018 lagde op til etablering af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne (BICC). BICC er obligatorisk for eurolandene, mens ERM2-lande (ikke-eurolande i eurofastkurssamarbejdet) kan deltage på frivillig basis. På baggrund af efterfølgende drøftelser af eurobudgetinstrumentet i udvidet eurogruppe er der lagt op til at basere det nye eurobudgetinstrument på en tilpasning af Kommissionens ERSP-forslag, konkret forslaget om et reformleveringsinstrument. Kommissionen har 24. juli 2019 fremlagt et separat forslag om en styringsramme ("governance") for eurobudgetinstrumentet, som indebærer, at alene eurolande deltager i den formelle beslutningstagning vedr. eurobudgetinstrumentet.

Forslaget er ikke på dagsordenen for det kommende ECOFIN, men ventes behandlet på et senere ECOFIN-møde mhp. enighed. De hidtidige drøftelser af eurobudgetinstrumentet på de uformelle møder i udvidet eurogruppe har resulteret i to rammeaftaler i hhv. juni og oktober, som vil være grundlaget for formelle drøftelser af lovgivningsforslaget. Størrelsen på det samlede ERSP-instrument, inkl. eurobudgetinstrumentet, vil skulle fastlægges som led i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Regeringen støtter arbejdet med en styrket ØMU, herunder støttes generelt formålet med et ERSP-instrument. Regeringen ser ikke et eurobudgetinstrument som en prioritet, og har ikke planer om, at Danmark som ERM2-land skal benytte muligheden for at deltage i eurobudgetinstrumentet. Regeringen er dog åben for at basere eurobudgetinstrumentet på ERSP-forslaget, så længe dette ligger inden for rammeaftalerne fastlagt i udvidet eurogruppe, herunder at det i overensstemmelse med rammeaftalerne sikres, at Danmark ikke deltager i finansieringen af eurobudgetinstrumentet, når Danmark ikke deltager i eurobudgetinstrumentet og beslutningstagningen om eurobudgetinstrumentet. Regeringen lægger således afgørende vægt på, at Danmark har mulighed for refusion for sin andel af finansieringen af eurobudgetinstrumentet, dvs. at fastholde rammeaftalens bestemmelse om at kunne vælge at blive omfattet af finansieringsordninger, som adresserer de fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet. Derudover arbejder man fra dansk side generelt for, at ERSP-forslaget, herunder eurobudgetinstrumentet, bør indrettes så man sikrer størst mulig effekt ift. økonomisk konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet og i højest mulig grad understøtter nationalt ejerskab og ansvar for at føre en sund og holdbar national økonomisk politik i de enkelte lande.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP).¹ Forslaget skal ses i sammenhæng med de igangværende drøftelser af styrkelsen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og Kommissionens forslag fra maj 2018 til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Kommissionens ERSP-forslag blev præsenteret på ECOFIN 13. juli. Forslaget har endnu ikke været substansforhandlet i ECOFIN.

På det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 vedtog stats- og regeringscheferne en topmødeerklæring, der anmodede finansministrene om at arbejde med indretning, implementering og timing af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC), inden for rammerne af EU's budget, idet størrelsen fastsættes i regi af EU's flerårige finansielle ramme (MFF). Erklæringen lagde op til, at budgetinstrumentet skal have obligatorisk deltagelse af eurolandene, mens ERM II-lande vil have mulighed for at deltage i instrumentet på frivillig basis.

På baggrund af efterfølgende drøftelser i udvidet eurogruppe er der lagt op til at basere det nye eurobudgetinstrument på en tilpasning af ERSP-forslaget. De hidtidige drøftelser af eurobudgetinstrumentet i udvidet eurogruppe har resulteret i to rammeaftaler i hhv. juni og oktober, *jf. bilag 1 og 2*, som vil være grundlaget for formelle drøftelser og substansforhandlinger af lovgivningsforslaget.

Kommissionen har 24. juli 2019 endvidere fremlagt et separat forslag om en styringsramme ("governance") for eurobudgetinstrumentet.

ERSP-forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 175 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget om etablering af en styringsramme for eurobudgetinstrumentet er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 136 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, dog således at kun eurolandene er stemmeberettigede.

3. Formål og indhold

Formålet med ERSP er at styrke gennemførelse af strukturreformer, der fremmer økonomisk og social konvergens mellem EU-landene samt at styrke robustheden af EU's økonomier. Gennemførelse af strukturreformer er nødvendigt for en vel fungerende ØMU og økonomi i hele EU og for at øge samhørighed, styrke produktiviteten, skabe job, fremme investeringer og sikre holdbar vækst.

Kommissionens ERSP-forslag lægger op til at oprette tre særskilte, komplementære instrumenter:

- i) Et *reformleveringsinstrument* ('Reform Delivery Tool', RDT) for alle EU-lande i form af finansiel støtte til reformgennemførelse.

¹ Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om ERSP-forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg 29. juni 2018.

- ii) Et instrument til *teknisk støtte* til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.
- iii) En *konvergensfacilitet* ('Convergence Facility', CF) med målrettet støtte til reformgennemførelse i ikke-eurolande, som har taget tiltag mhp. at indføre euroen som valuta.

Støtten skal være efterspørgselsdrevet og kun EU-lande, der anmoder om assistance, vil modtage støtte fra programmet.

Den samlede finansieringsramme for gennemførelse af reformstøtteprogrammet blev for perioden 2021-2027 foreslået at udgøre 22 mia. euro i 2018-priser. Af den samlede finansieringsramme på 22 mia. euro tildeles i Kommissionens forslag vejledende 19,5 mia. euro til reformleveringsinstrumentet, 840 mio. euro til instrumentet for teknisk støtte og 1,8 mia. euro til konvergensfaciliteten.

Drøftelser om et eurobudgetinstrumentet (BICC)

På baggrund af stats- og regeringschefernes beslutning på det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 er et eurobudgetinstrument blevet drøftet i udvidet eurogruppe.

Der blev på udvidet eurogruppe 14. juni opnået enighed om en rammeaftale for eurobudgetinstrumentets overordnede principper, *jf. bilag 1*.

Eurotopmødet 21. juni 2019 noterede sig rammeaftalen fra udvidet eurogruppe og den brede enighed om eurobudgetinstrumentet. Eurotopmødet anmodede Kommissionen og eurogruppen om at fortsætte arbejdet med alle udestående spørgsmål og hurtigt at rapportere tilbage om passende finansieringsløsninger, så størrelsen af budgetinstrumentet kan fastsættes i forbindelse med forhandlingerne om næste MFF.

Herefter blev der på udvidet eurogruppe 9. oktober opnået enighed om en supplerende rammeaftale for eurobudgetinstrumentet, *jf. bilag 2*.

På baggrund af rammeaftalerne ventes Kommissionens ERSP-forslag tilpasset således at der oprettes følgende tre instrumenter:

- i) Et eurobudgetinstrument (BICC) for eurolandene, med mulighed for frivillig deltagelse for ERM2-lande.
- ii) Et konvergens- og reforminstrument (CRI) for ikke-eurolande.
- iii) Et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.

Det forventes således, at eurobudgetinstrumentet vil træde i stedet for eurolandenes andel af reformleveringsinstrumentet (RDI), og således have en foreslået størrelse på 14,9 mia. euro inden for EU-budgettet. Det parallelle budgetinstrument CRI forventes at træde i stedet for ikke-eurolandenes andel af reformleveringsinstrumentet (RDI) samt konvergensfaciliteten og således have en foreslået størrelse på knap 6,4 mia. euro. Det tredje element i ERSP-forslaget (instrumentet for teknisk støtte til reformgennemførelse) ventes som udgangspunkt fortsat indeholdt i ERSP-forslaget med en foreslået uændret størrelse på 840 mio. euro.

Der arbejdes videre med muligheden for at etablere en mellemstatslig aftale, således at eurolandene vil kunne bidrage med yderligere finansiering til eurobudgetinstrumentet uden om EU-budgettet.

Eurobudgetinstrumentet vil yde støtte til reform- og investeringspakker i de deltagende lande som fremmer konvergens og konkurrenceevne. Reform- og investeringspakkerne vil skulle udmønte overordnede strategiske retningslinjer, som vil blive fastlagt af eurolandenes stats- og regeringschefer og eurogruppen i styrkede økonomisk-politiske anbefalingerne til euroområdet som helhed under det europæiske semester. Den nærmere styringsramme for eurobudgetinstrumentet fastsættes i en separat retsakt på basis af et forslag fra Kommissionen, jf. nedenfor.

Rammeaftalen fastslår, at der skal findes passende ordninger for ikke-eurolande, som ikke deltager i eurobudgetinstrumentet. Disse ordninger vil være et budgetinstrument for ikke-eurolande (parallelt med eurobudgetinstrumentet), eller finansieringsordninger, der adresserer landenes fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet. Denne mulighed for en finansieringsordning med refusion afspejler, at alle EU-lande i udgangspunktet vil skulle medfinansiere eurobudgetinstrumentet, da det er en del af EU-budgettet. Rammeaftalen anfører i en fodnote, at Danmark og Sverige ventes at beslutte sig for en sådan finansieringsordning, afhængig af beslutninger i de nationale parlamenter.

Rammeaftalen afspejler på dette punkt den danske holdning, som har været gjort gældende siden starten af drøftelserne om eurobudgetinstrumentet ifm. eurotopmødet i december 2018, at Danmark ikke har planer om at deltage i budgetinstrumentet og vil arbejde på at sikre, at man fra dansk side ikke skal bidrage til finansieringen, jf. løbende forelæggelser i Folketingets Europaudvalg, herunder senest skriftlig forelæggelse af 4. juli forud for ECOFIN 9. juli 2019 og mundtlig forelæggelse af 4. oktober forud for ECOFIN 10. oktober 2019.

På denne baggrund ventes den lovgivningsmæssige behandling igangsat om eurobudgetinstrumentet og de øvrige elementer i ERSP-forslaget. Det bemærkes hertil, at spørgsmålet om størrelsen på ERSP, herunder eurobudgetinstrumentet og det parallelle budgetinstrument for interesserede ikke-eurolande, forhandles i de centrale MFF-forhandlinger, ligesom den præcise udformning af finansieringsordninger for de ikke-lande, som står uden for begge budgetinstrumenter, også forventes formaliseret i den endelige MFF-aftale.

Forslaget om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet

Kommissionen offentliggjorde 24. juli 2019 forslag til en styringsramme ("governance framework") for eurobudgetinstrumentet. Forslaget er baseret på Traktatens artikel 136 kombineret med artikel 121 og omfatter derfor kun eurolandene. Forslaget tager højde for rammeaftalen af 14. juni 2019, jf. bilag 1.

Forslaget lægger op til, at eurolandene i eurogruppen og på eurotopmøder skal 1) fastlægge strategiske retningslinjer (som en del af anbefalingen til euroområdet som helhed) for reform- og investeringsprioriteter i euroområdet, som euroinstrumentet kan anvendes til, 2) udarbejde landespecifikke retningslinjer i forbindelse med reform- og investeringsmål, der skal vedtages sammen med de landespecifikke anbefalinger i det europæiske semester, og 3) modtage oplysninger fra Kommissionen

om, hvordan eurolandene har fulgt op på tidligere strategiske retningslinjer. Kommissionen stiller forslag til anbefaling til euroområdet som helhed og landespecifikke retningslinjer, som eurolandene vil skulle godkende.

Styringen af eurobudgetinstrumentet skal ifølge Kommissionen være en fuldt integreret del af det europæiske semester og konsistent med andre EU investeringspolitikker (samhørighedsfondene, InvestEU mv.).

Kommissionens forslag giver ikke evt. deltagende ERM2-lande (eller andre ikke-eurolande) mulighed for at deltage i den formelle beslutningstagning for eurobudgetinstrumentet. Det fremgår dog af Kommissionens bredere meddelelse, at der for ERM2-lande, som ønsker at deltage i BICC på frivillig basis, vil skulle udvikles passende ordninger, der er konsistente med styringsrammen for eurobudgetinstrumentet. Sådanne ordninger ventes alene at skulle udformes som uformelle aftaler ("soft law"), hvor evt. deltagende ERM2-lande kan inviteres med til eurogruppemøder på uformel basis og uden at deltage i formelle afstemninger, da der ikke er juridisk hjemmel til en mere formel inddragelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at ERSP-forslaget overholder nærhedsprincippet. Finansieringen gennem det påtænkte program over EU-budgettet er koncentreret om aktiviteter, hvis formål ikke i tilstrækkeligt omfang kan opnås af medlemsstaterne alene ("nødvendighedstest"), og hvor Unionens involvering kan tilføre en merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats alene. Gennemførelsen af strukturreformer er et spørgsmål af fælles interesse for Unionen og euroområdet, eftersom reformer kan bidrage til at styrke robustheden, ikke blot i de pågældende økonomier, men også i EU og euroområdet som helhed.

Kommissionen anfører også, at forslaget til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet overholder nærhedsprincippet. Den strategiske orientering af eurobudgetinstrumentet ift. euroområdet som helhed og de individuelle målsætninger for nationale reformer og investeringer, som kan fremme generel konvergens og konkurrenceevne for euroområdet, kan bedre formuleres og implementeres på fællesskabsniveau end på nationalt niveau.

Regeringen deler umiddelbart Kommissionens vurderinger ift. nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk lovgivning.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

ERSP-forslaget ventes at få statsfinansielle konsekvenser via EU's budget. Udgiftsniveauerne for reformstøtteprogrammet og underliggende instrumenter forhandles som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027. Kommissionen lægger heri op til et samlet udgiftsniveau for ESRP på 22 mia. euro (2018-priser).

Danmarks finansieringsandel af EU's udgifter er ca. 2 pct.

Hertil bemærkes, at rammeaftalen fastslår, at der for ikke-eurolande, som ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, skal findes passende finansieringsordninger i form af et parallelt instrument eller finansieringsordninger, der adresserer landenes fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang ERSP og euroinstrumentet indebærer gennemførelse af reformer og investeringer, der ellers ikke ville være gennemført, og som bidrager til at fremme konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet.

Erbvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er i udgangspunktet meget delte meninger blandt landene, inkl. blandt eurolandene, om eurobudgetinstrumentet.

Der ventes dog generel enighed om at igangsætte de lovgivningsmæssige forhandlinger om ERSP-forslaget, herunder eurobudgetinstrumentet, på basis af rammeaftalerne fra udvidet eurogruppe af 14. juni og 9. oktober 2019. Der ventes også generel enighed om at igangsætte de lovgivningsmæssige forhandlinger om det separate forslag om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet.

Der ventes fortsat at være delte holdninger blandt landene ift. spørgsmålet om en mellemstatslig aftale knyttet til eurobudgetinstrumentet.

Der ventes umiddelbart også fortsat at være udestående spørgsmål ift. indretningen af et parallelt budgetinstrument for ikke-eurolande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet og ikke bliver omfattet af en finansieringsordning med refusion. Disse spørgsmål er ikke nærmere afklaret i rammeaftalerne fra udvidet eurogruppe.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter arbejdet med at styrke ØMU'en.

Regeringen ser ikke et eurobudgetinstrument som en prioritet, og har ikke planer om, at Danmark som ERM2-land skal udnytte muligheden for at deltage i eurobudgetinstrumentet.

Regeringen er dog åben for at basere eurobudgetinstrumentet på ERSP-forslaget og på en separat retsakt om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet, så længe disse ligger inden for rammeaftalerne fastlagt i udvidet eurogruppe.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at Danmark har mulighed for refusion for sin andel af finansieringen af eurobudgetinstrumentet, dvs. at fastholde rammeaftalens bestemmelse om at kunne vælge at blive omfattet af finansieringsordninger,

som adresserer de fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet.

Baggrunden herfor er, at der er lagt op til, at lande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, hverken formelt eller uformelt vil deltage i beslutningstagningen om eurobudgetinstrumentet, herunder fastsættelsen af de strategiske retningslinjer for instrumentet mv. Uden muligheden for en godtgørelse ville Danmark således skulle bidrage til finansieringen af et instrument, hvor Danmark ikke kan få midler og ikke deltager i beslutningstagningen.

Regeringen lægger i forlængelse af ovenstående stor vægt på, at forhandlingerne om ERSP-forslaget ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027. De nærmere forhold vedrørende Danmarks mulighed for at få godtgjort de fulde finansielle omkostninger af et eurobudgetinstrument, bør således – i overensstemmelse med rammeaftalerne – sikres i sammenhæng med ERSP-forslaget.

Derudover arbejder regeringen generelt for, at ERSP-instrumentet indrettes så man sikrer størst mulig effekt ift. økonomisk konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet og i højest mulig grad understøtter nationalt ejerskab og ansvar for at føre en sund og holdbar national økonomisk politik i de enkelte lande.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

ERSP-forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering via en skriftlig forelæggelse af 9. maj 2019 forud for ECOFIN 17. maj 2019, jf. samlenotat oversendt 6. maj 2019. Der henvises endvidere til grund- og nærhedsnotat om ERSP-forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 29. juli 2018.

Folketingets Europaudvalg er løbende blevet orienteret om ØMU'ens videreudvikling, herunder spørgsmålet om et eurobudgetinstrument. Senest er Folketingets Europaudvalg blevet orienteret mundtligt om eurobudgetinstrumentet forud for udvidet eurogruppe 9. oktober 2019 ifm. forelæggelsen i udvalget 4. oktober 2019 af ECOFIN 10. oktober 2019. Der har siden det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 tillige været orienteringer af Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 22. januar 2019, forud for ECOFIN 17. maj 2019 (som led i ovennævnte orientering om ERSP) og forud for ECOFIN 9. juli 2019.

Bilag 1: Rammeaftale 14. juni 2019

Finansministrene nåede på udvidet eurogruppemøde 14. juni 2019 frem til en rammeaftale for eurobudgetinstrumentets overordnede principper med følgende indhold:

Generelle principper

- Eurobudgetinstrumentet skal som udgangspunkt give støtte til ”pakker” med strukturreformer og offentlige investeringer. Tiltagene skal øge konvergens og konkurrenceevne i euroområdet.
- De overordnede strategiske beslutninger træffes af eurolandene på eurotopmøder og eurogruppemøder og kobles til det europæiske semester.
- Instrumentet dækker eurolandene. ERM2-lande kan frivilligt vælge at deltage i instrumentet. Eurogruppen skal sikre, at der tages hensyn til deltagende ERM2-lande i beslutningstagningen. Der skal defineres passende specifikke ordninger for de lande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, når finansieringen heraf skal besluttes.

Centrale aspekter

- Eurotopmødet og eurogruppen træffer årligt strategiske beslutninger om, hvilke reformer og investeringer der skal prioriteres ift. at fremme konvergens og konkurrenceevne i euroområdet. Prioriteterne bliver afspejlet i en styrket euroområdeanbefaling.
- Deltagende lande kan indsende velunderbyggede ansøgninger om støtte til investeringer og reformer rettet mod de udstukne strategiske prioriteter, jf. ovenfor. Ansøgningen skal indeholde begrundede skøn for omkostningerne og en tidsplan for gennemførelse med relevante milepæle og målsætninger.
- Der skal fastsættes et minimum for, hvor stor en andel af omkostningerne, der skal finansieres nationalt. Den nationale finansieringsandel kan varieres baseret på en forudsigelig og transparent procedure, som på forhånd er aftalt i fællesskab, og som involverer eurolandene.
- Støtten gives som overførsler, dvs. direkte finansiel støtte uden tilbagebetaling. Støttens omfang vil afhænge af omkostningsskønnene.
- Fordelingen af støtte mellem landene skal bestemmes pba. en transparent metode baseret på parametre, der afspejler målsætningen om konvergens og konkurrenceevne samt den juridiske basis om samhørighed. Den støtte, som hvert land kan få adgang til, bør hænge samme landets eget bidrag og ligge inden for et acceptabelt spænd om dette. Der skal arbejdes videre hermed.
- Adgangen til finansiering vil afhænge af implementeringen af reformer og investeringer samt efterlevelse af betingelser indbygget i EU's budgetregler. Disse betingelser omfatter bl.a. Stabilitets- og Vækstpagten og makroudbalancproceduren (MIP). Med Kommissionens nye MFF-forslag vil der også komme en kobling til retsstatsprincipper. Finansieringen udbetales i rater i takt med implementeringen af de aftalte tiltag.
- Kommissionen vurderer landenes støtteansøgninger pba. gennemsigtige kriterier. Landene skal løbende rapportere om implementeringen.
- Eurogruppens forberedende komitéer involveres i vurderingerne og den løbende overvågning. Eurogruppen kan evt. også drøfte vurderinger og fremskridt.

- I tilfælde af utilfredsstillende implementering kan udbetalinger blive stoppet.

Finansiering og governance

- Instrumentet skal være en del af EU-budgettet. Størrelsen bestemmes ifm. MFF'en. Kommissionen har ansvaret for den budgetmæssige implementering, mens Europa-Parlamentet skal stå for dechargen, på baggrund af Rådets anbefaling. Den Europæiske Revisionsret kan undersøge gennemførelsen af budgettet.
- Eurobudgetinstrumentet vedtages på basis af en tilpasset version af det relevante Kommissionsforslag.
- Eurogruppen vurderer, at styringsrammen for eurolandene bør fastlægges i en separat retsakt.
- Det er eurogruppens fælles forståelse, at aftalen om eurobudgetinstrumentet ikke vil foregribe beslutninger om vejen frem for den konvergensfacilitet for lande på vej ind i euroen og det instrument til teknisk støtte til reformer, som Kommissionen tidligere har foreslået som en del af ERSP.

Bilag 2: Rammeaftale 9. oktober 2019

Finansministrene nåede på udvidet eurogruppemøde 9. oktober frem til en supplerende rammeaftale for eurobudgetinstrumentet med følgende indhold:

Centrale principper for en styringsramme for eurobudgetinstrumentet:

- Den årlige proces begynder med en drøftelse på eurotopmøde og i eurogruppen om strategiske prioriteter, fulgt af en styrket anbefaling til euroområdet som helhed, herunder prioriteter relevante for eurobudgetinstrumentet.
- De enkelte eurolande fremlægger i foråret forslag, der som udgangspunkt omfatter pakker af reformer og investeringer knyttet til deres nationale reformprogrammer og i overensstemmelse med nationale budgetprocedurer.
- De relevante forberedende komitéer og – hvor nødvendigt – eurogruppen involveres i vurderingen af forslagene på basis af Kommissionens første tilbagemelding.
- Kommissionen godkender forslagene under hensyntagen til de strategiske prioriteter inkluderet i euroområdeanbefalingen og det foregående års landespecifikke anbefalinger.

ERM2-landes deltagelse i styringen af eurobudgetinstrumentet

- Eurogruppen forpligter sig til at sikre ERM2-landes deltagelse i møder og at der i videst muligt omfang tages højde for deres synspunkter.

Finansiering

- Størrelsen af eurobudgetinstrumentet vil blive defineret i forbindelse med MFF. Det finske formandskab informerede eurogruppen om sin hensigt om at tage højde for eurolandenes andel af finansieringsrammen for reformleveringsinstrumentet i ERSP-forslaget som oprindeligt foreslået af Kommissionen i sit MFF-forslag², når formandskabet foreslår størrelsen af eurobudgetinstrumentet i sin forhandlingsboks.
- Lovgivningsforslaget vedr. eurobudgettet (dvs. det justerende ERSP-forslag) vil indeholde en klausul, der åbner muligheden for at etablere en mellemstatslig aftale³.
- Drøftelser om en mellemstatslig aftale, hvis juridiske status vil blive forklaret af Rådets Juridiske Tjeneste i et bilag til euroformandens opsummerende brev, vil fortsætte på teknisk niveau i eurogruppens forberedende embedsmandskomité. Komitéen vil udarbejde en rapport om behovet, indholdet, modaliteterne og størrelsen af en mellemstatslig aftale tids nok til at muliggøre en endelig beslutning herom i forbindelse med MFF.

Fordeling af midlerne og konjunkturvariation

- Mindst 80 pct. af støtten fra eurobudgetinstrumentet fordeles ud fra en nøgle baseret på befolkningsstørrelse og invers BNP pr. indbygger. De enkelte lande vil modtage mindst 70 pct. af deres bidrag i støtte.
- De resterende op til 20 pct. af støtten vil kunne anvendes mere fleksibelt til at reagere på landespecifikke udfordringer gennem støtte til pakker af reform- og investeringspakker, der er særligt ambitiøse ift. euroområdeprioriteterne.

² Dette indebærer en forventning om, at det finske formandskab vil foreslå en størrelse på eurobudgetinstrumentet på 14,9 mia. euro i MFF-perioden 2021-2027.

³ Etablering af en mellemstatslig aftale knyttet til eurobudgetinstrumentet vil fx gøre det muligt for eurolandene at tilføre yderligere midler til eurobudgettet uden om EU-budgettet.

- Den nationale medfinansieringsrate vil være 25 pct.
- Medfinansieringsraten vil kunne ændres (moduleres) på basis af alvorlige økonomiske omstændigheder, som defineret i Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen vil anvende denne mulighed på transparent og forudsigelig vis efter en beslutning i eurogruppen. Modaliteterne vil blive defineret i den lovgivningsmæssige behandling efter yderligere drøftelser i eurogruppen.
- Når relevant, baseret på ovenstående, bør den nationale medfinansieringsrate halveres.

Passende ordninger skal defineres for ikke-eurolande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet. Disse ordninger skal tage form af et dedikeret budgetinstrument eller en finansiel ordning til håndtering af deres fulde finansielle omkostninger ift. eurobudgetinstrumentet, afhængigt af omstændighederne for hvert land, og skal afspejles i MFF-forhandlingsboksen.

En fodnote i rammeaftalen angiver, at Sverige og Danmark forventes at beslutte sig for sidstnævnte, afhængigt af nationale parlamentariske beslutninger.